

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X., narozená dne X.
bytem X.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 3. 2024, č. j.: X.

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 19. 3. 2024, č. j.: X., se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19. 3. 2024, č. j.: X., jímž byly zamítnuty její námítky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 15. 11. 2023, č. j.: X., kterým byl žalobkyni od 10. 12. 2023 odňat invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že posudek ze dne 1. 3. 2024 nebere v potaz řadu skutečností obsažených v lékařských zprávách. Kvůli X. je sice schopna pracovat mnoho hodin, ale s nižší intenzitou a výkonem, což se odráží v nemožnosti služebního postupu v zaměstnání. V době od 18. 4. do 7. 5. 2024 byla v pracovní neschopnosti kvůli X., což pokládá za psychosomatický problém, po návratu na pracoviště se obtížně vypořádává s chaosem způsobeným přechodem na nový systém práce. Omezení pracovní schopnosti na výkon a rozsah se posuzuje mnohem hůře než omezení na počet hodin, s čímž se však v posudku vůbec neparcuje. Výroky obou rozhodnutí o poklesu pracovní schopnosti o 20 % znamenají uzdravení žalobkyně, avšak X. je dle lékařů trvalá. Ačkoli řízení o invaliditě z let 2021/2022 a 2023/2024 vycházejí z psychologického vyšetření provedeného dne 30. 6. 2021, nepochopitelně se v nich hodnotí stupeň poklesu pracovní schopnosti rozdílně, nejprve o 35 % a poté o 20 %. V námítkách žalobkyně požadovala přezkoumání zdravotního stavu ve své přítomnosti, ale posudková komise přešla tuto žádost bez povšimnutí.
3. Žalobkyně k žalobě připojila lékařské posudky o zdravotní způsobilosti k výkonu služby od MUDr. X. a MUDr. X. spolu se zprávami z psychiatrie MUDr. X. ze dnů 5. 9. 2023 a 22. 2. 2024, dalšími zprávami, Vyjádřením žadatele k pracovní schopnosti v souvislosti se zdravotním stavem ze dne 25. 7. 2023 a dokumenty zvanými „X.“ a „X.“.
4. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě rekapitulovala dosavadní průběh řízení a žalobní námítky. Neshledala proběhlé řízení nesprávným ani posudkové řízení neobjektivním, nebylo zjištěno žádné pochybení ani při vyhotovení podkladového posudku. Napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno, jsou uvedeny a konkretizovány všechny lékařské zprávy, včetně nově doložených, z nichž žalovaná vycházela, jakož i posudková rozvaha, zdravotní dokumentace byla pro posouzení a vyhotovení posudku zcela dostačující, posouzení proběhlo dle platné vyhlášky a v souladu se z.d.p. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Ani jednou přiznaná invalidita a invalidní důchod nezaručují, že jde o stav trvalý. Zlepšení stavu nebo jeho stabilizace, tj. jeho neměnnost, či určitá adaptace na dlouhodobé postižení může vést k dílčímu obnovení pracovních schopností ve vymezeném rozsahu, a tím také ke snížení stupně invalidity a výše invalidního důchodu, popř. k odznamenání invalidity. Právní úprava obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby při posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem. Podkladový posudek podle žalované splňuje náležitosti úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. Již v posudku ze dne 7. 2. 2022 byla žalobkyně informována, že může dojít po roční stabilizaci jejího zdravotního stavu k odnětí přiznané invalidity. Nesouhlasí-li žalobkyně s medicínským posouzením zdravotního stavu, navrhla žalovaná provedení důkazu odborným lékařským posouzením ze strany posudkové komise. Za současného stavu žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního (dávkového) spisu bylo zjištěno, že prvoinstančním rozhodnutím ze dne 15. 11. 2023, č. j.: X., byl žalobkyni od 10. 12. 2023 odňat invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 z.d.p. Dle odůvodnění není žalobkyně invalidní ani v prvním stupni, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení – LPS pro Prahu 9 ze dne 25. 10. 2023, č. j.: LPS/2023/2149-P9_CSSZ, poklesla její pracovní schopnost o 20 %.
7. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
8. Podle druhostupňového posudku (posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 1. 3. 2024, č. j.: LPS/2024/61-NR-PLZ_CSSZ) žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 z.d.p., míra poklesu pracovní schopnosti dosahovala jen 20 %; námitkám nemohlo být vyhověno.
9. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 19. 3. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. § 38 z.d.p. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
13. Podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
14. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) z.d.p. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
15. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) z.d.p. *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*
16. Soud jako důkaz obstaral posudek PK MPSV v Praze ze dne 7. 11. 2024, e. č.: SZ/2024/1494-PH-9. Dne 7. 11. 2024 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkové lékařky a lékaře v oboru psychiatrie; jednání komise nebyla žalobkyně přítomna, přitom byla pozvána a dle komise se neomluvila. Jako posudkově významné odborné lékařské nálezy komise vyhodnotila psychiatrické zprávy MUDr. X. ze dnů 22. 2. 2024 a 5. 9. 2023, psychologické vyšetření X. ze dne 30. 6. 2021, psychologické vyšetření X. ze dne 26. 1. 2021, psychiatrické zprávy MUDr. X. ze dnů 11. 8. 2021 a 13. 11. 2020, zprávu praktické lékařky MUDr. X. ze dne 31. 1. 2022, endokrinologickou zprávu MUDr. X. ze dne 9. 2. 2024, endokrinologickou zprávu MUDr. X. ze dne 22. 3. 2023 a revmatologickou zprávu MUDr.

X. ze dne 25. 1. 2024. Konstatovány byly X. Komise shledala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo lehké postižení dle kapitoly V, položky 9a, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Úroveň sociálního fungování byla snižena, některé denní aktivity byly vykonávány s obtížemi nebo odklonem od normy při jejich výkonu, komise proto zvolila 20 % jako horní hranici rozmezí. Vzhledem k postižení X. PK MPSV maximalisticky navýšila pokles míry pracovní schopnosti o 10 % na celkových 30 %. Komise uzavřela, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní a mohla nadále vykonávat fyzickou a duševně lehce až středně těžce náročnou práci.

17. Ve vyjádření k posudku PK MPSV v Praze ze dne 23. 11. 2024 žalobkyně vysvětlila, že si přála, aby jednání PK MPSV proběhlo v její přítomnosti, ale zásilku s pozvánkou si mohla vyzvednout až dne 8. 11. 2024. V podání ze dne 11. 1. 2025 žalobkyně podotkla, že posudek PK MPSV v Praze opisuje nebo refrázuje lékařské zprávy, někdy nepřesně či dokonce chybně. Do posudku se „nepropisuje“ fakt, že X. je trvalá porucha. Lékařské zprávy byly podkladem pro posudek z roku 2021, na jejich základě dochází k odlišnému výsledku, ačkoli se diagnózy nezměnily. Žalobkyně se sice naučila s X. lépe zacházet a integrovala se do života, ale zůstávají potíže ovlivňující její pracovní činnost. Poněvadž v posudku PK MPSV v Praze našla mnoho nesrovnalostí a neúplností, nepovažuje ho za dostatečně validní.
18. Soud opatřil důkaz doplňujícím posudkem PK MPSV v Praze ze dne 10. 9. 2025, e. č.: SZ/2025/813-PH-13. Dne 10. 9. 2025 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkové lékařky a lékařky v oboru psychiatrie. Žalobkyně byla přítomná jednání komise, na němž byla vyšetřena lékařkou v oboru psychiatrie. Ohledně posudkově významných odborných lékařských nálezů komise odkázala na předchozí posudek. V diagnostickém souhrnu žalobkyně figurují X. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila dle kapitoly V, položky 7b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a tato činila 40 % vzhledem k dalším onemocněním při zachovaném plném pracovním úvazku. Žalobkyně byla schopna vykonávat fyzickou a duševně lehkou až středně těžce náročnou práci ve zkráceném úvazku.
19. Z doplňujícího posudku PK MPSV v Praze ze dne 10. 9. 2025 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní v prvním stupni podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) z.d.p. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %, doba platnosti posudku byla stanovena do 30. 9. 2027.
20. Ve vyjádření ze dne 20. 10. 2025 žalobkyně s doplňujícím posudkem PK MPSV v Praze souhlasila, ačkoli v něm shledala drobné nepřesnosti. Komisi se podařilo vysvětlit, že žalobkyni nečiní problém pracovat na plný úvazek, ale nedokáže pracovat v očekávaném tempu. V podání ze dne 14. 2. 2026 žalobkyně projevila zájem seznámit se s vyjádřením žalované k doplňujícímu posudku PK MPSV v Praze. Soud žalobkyni sděluje, že mu žádné vyjádření žalované k doplňujícímu posudku zasláno nebylo.
21. Předmětem věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud upozorňuje, že sám odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j.: 6 Ads 11/2013–20). Za účelem zjištění skutkového stavu si soud vyžádal doplňující posudek PK MPSV v Praze ze dne 10. 9. 2025, který považuje za úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních

rozporů a logických vad. Ohledně správnosti a úplnosti stanovené diagnózy postižení dle kapitoly V, položky 7b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., jakož i stran určení a řádného zdůvodnění procentní míry poklesu žalobkyniny schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyly zjištěny důvodné pochybnosti. Z doplňujícího posudku PK MPSV v Praze je zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně byl komplexně posouzen na základě zdravotnické dokumentace, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. Soud shledal doplňující posudek přesvědčivější oproti prvotnímu posudku, jelikož byl založen též na osobním psychiatrickém vyšetření žalobkyně při jednání komise.

22. Podle doplňujícího posudku PK MPSV v Praze byla žalobkyně invalidní v prvním stupni s poklesem pracovní schopnosti o 40 %. Z tohoto důvodu soud na základě ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaná vycházet z posudku PK MPSV v Praze a zaujme stanovisko, že byly splněny podmínky pro přiznání invalidity, čemuž přizpůsobí další procesní postup.
23. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaná vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázána.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, avšak žádné náklady řízení jí nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. února 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce